

Gedicht geschreven door dominee Johannes Jakobus (Jan) Buskes jr. (1899-1980). Ds Buskes zat gevangen in het politiebureau het Haagseveer te Rotterdam van 2 juli tot 1 september 1941, vanwege Anti-Duitse propaganda. Hij zat op de dezelfde cellengang als de vijf mannen uit de Hoeksche Waard, die ter dood waren veroordeeld omdat zij geallieerde piloten hadden geholpen. Ds. Buskes schreef het gedicht: In memoriam Joris de Heus

1941

In memoriam Joris de Heus

Hij was een Nederlander
En hielp en Engelse piloot.
De Gestapo nam hem gevangen
En veroordeelde hem ter dood.

Hij had een vrome moeder
En heette Joris de Heus
Het bloed sloeg door zijn lichaam
Als het bloed van een watergeus.

Hij zat vijf weken gevangen
In een cel aan het Haagse Veer.
Bij het luchten, iedere morgen,
Liep hij met mij op en neer.

Wij zagen naar de wolken,
Die kwamen van over Westmaas.
Het heeft ons niet geholpen,
Wolken zijn week helaas.

Hij had zijn geloof verloren
En deed er niet meer aan
Maar in de laatste weken
Is veel door hem heen gegaan.

Hij hield veel van zijn moeder,
Maar zei bitter 'nee' tegen God.
Hij kon zijn dood niet aanvaarden
En lag overhoop met zijn lot.

Maar op één van de laatste dagen
Bleef Joris voor mij staan,
Zag mij, die zijn vriend was geworden,
zo vreemd en wonderlijk aan.

Ik heb mijn kop gebogen
Al heeft het veel gekost.
Nu ben ik, zei hij bewogen
Door Jezus Christus verlost.

Maar als ik tegen de muur sta,
Houd ik mijn kop recht in de zon
Ik ben niet bang voor de dood meer,
Nu ik het leven won.

Vertrouwend zal ik lopen
Mijn hart en mijn leven biên.
Nooit zullen de lammelingen
Een traan in mijn ogen zien

Dat zei hij, die laatste morgen.
Ik zag mijn vriend nooit meer.
Dit waren zijn laatste woorden
Die allerlaatste keer.

Hij was een Nederlander
En hielp een Engelse piloot
De Gestapo nam hem gevangen
En veroordeelde hem ter dood.

*